

SPOLEČNOST PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, SPOL. S R.O.
ŠERÁNKOVA 32, 616 00 BRNO, tel.: 549 256 241, e-mail: spzp@volny.cz

**PLÁN MÍSTNÍHO ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ
STABILITY k.ú. MILEŠOVICE**

Zodpovědný projektant: Ing. Ludmila BÍNOVÁ, CSc.
autorizovaný projektant ÚSES ČKA

BRNO, LISTOPAD 2007

O B S A H

	strana
1. ÚVOD	3
2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	3
3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	4
3.1 Reliéf	4
3.2 Horniny	4
3.3 Půdy	4
3.4 Podnebí	4
3.5 Vodstvo	4
3.6 Biota	5
4. KRAJINNÝ RÁZ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	6
4.1 Vymezení oblastí krajinného rázu	6
4.2 Významné krajinné dominanty	7
4.3 Hodnocení míry zachovalosti krajinného rázu	9
4.4 Stupeň ochrany krajinného rázu krajinných oblastí	9
5. CHARAKTERISTIKA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY A JEJÍ VÝVOJ	10
5.1 Mapování krajiny	11
5.2 Kostra ekologické stability	11
6. BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	12
7. KONCEPCE NÁVRHU ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY	14
7.1 Místní (lokální) územní systém ekologické stability	14
8. VÝBĚR VHODNÝCH DRUHŮ DŘEVIN PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES	16
9. BILANCE ZÁBORŮ ZPF PRO NAVRHOVANÉ A DOPLŇOVANÉ ČÁSTI ÚSES	18
10. STANOVENÍ PODMÍNEK PRO VYUŽITÍ PLOCH BIOCENTER A BIODORŮ	18
11. ZÁVĚR	19
12. TABULKOVÁ ČÁST – skladebné části ÚSES	20

1. ÚVOD

Pro katastrální území Milešovice byl zpracován pouze generel místního ÚSES, a to v roce 1997. V roce 2007 byl zadán plán místního ÚSES jako podklad pro územní plán obce Milešovice, který zohledňuje ÚTP NR R ÚSES ČR (1996), ostatní funkce a limity využití území a především vymezuje místní ÚSES. Vymezený ÚSES navazuje také na sousední k.ú. Otnice, kde byl zpracován plán ÚSES v roce 2006 a na ÚSES k.ú. Lovčičky dokončený v roce 2007.

Územní plán pro obec Milešovice je ve stadiu návrhu. Vymezený místní ÚSES byl konzultován se zpracovatelem ÚP Ing. arch. M. Sohrem (Studio Region, s.r.o.) a je do ÚPD zapracován.

Při zpracování Plánu místního územního systému ekologické stability pro k.ú. Milešovice byly jako podklady použity následující materiály:

- ÚTP Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability ČR (Bínová, Culek 1996)
- mapy BPEJ
- výsledky vlastního terénního průzkumu
- nové biogeografické členění ČR – bioregiony a biochory (Culek 2004)
- letecké snímky
- Plán místního územního systému ekologické stability k.ú. Otnice (Společnost pro životní prostředí spol. s r.o. Brno, 2006)
- Generel lokálního ÚSES k.ú. Milešovice – tabulková část (Ekologické projektování Kolářová, 1997)
- Generel lokálního ÚSES k.ú. Lovčičky – tabulková část (Ekologické projektování Kolářová, 1997)
- Plán místního územního systému ekologické stability k.ú. Lovčičky (Společnost pro životní prostředí spol. s r.o. Brno, 2007)

2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené území k.ú. Milešovice se nachází jihovýchodně od města Slavkov u Brna a nedaleko hranice okresů Vyškov a Brno-venkov. Jeho rozloha činí 671,1 ha. Celá oblast byla odlesněna už v prehistorických dobách a je dlouhodobě intenzivně využívána. Orná půda zabírá většinu rozlohy katastru. Lesnatost je nízká, vyskytují se zde převážně drobné akátové remízky s příměsí borovice. Svažité části pokrývá mozaika vinic, starších travnatých extenzivních sadů a křovinatých stepních lad. Potoky jsou narovnané a regulovány. Rybníky v Mlýnské dolině byly zrušeny, ale budou alespoň zčásti obnoveny. Z jižní strany je katastr lemován masivem Ždánického lesa s převahou smíšených a listnatých lesů. Na východní část řešeného území zasahuje Přírodní park Ždánický les.

Převažujícím funkčním využitím je zemědělství, ostatní funkce jsou zastoupeny méně (obytná, dopravní) až nepatrně (průmyslová výroba, rekreace). Lesnatost je neobyčejně nízká, a proto koeficient ekologické stability území je také velmi nízký.

Řešené území se nalézá na třech mapových listech základní mapy 1:10 000, a to 24-43-13, 24-43-18 a 24-43-19.

3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

3.1 Reliéf

Podle geomorfologického členění GGÚ ČSAV se zájmové území řadí do těchto jednotek:

Provincie: Západní Karpaty

Soustava: IX Vnější Západní Karpaty

Podsoustava: IXB Středomoravské Karpaty

Celek: IXB-1 Ždánický les

Podcelek: IXB-1C Dambořická vrchovina

Okrsek: IXB-1C-a Otnická pahorkatina

Otnická pahorkatina tvoří jihozápadní a severozápadní část Dambořické vrchoviny. Je charakteristická široce zaoblenými rozvodními hřbety a plošinami pobadenského zarovnaného povrchu a široce rozevřenými údolími. Členitá pahorkatina je budována převážně paleogenními jílovci a pískovci flyše a místy bazálními sedimenty badenu.

3.2 Horniny

Převažují flyšové horniny a místy se vyskytují bazální sedimenty badenu. Substrát tvoří převážně paleogenní vápnité flyšové jílovce a pískovce. V nivách jsou splachové hlinité sedimenty a místy se nacházejí torza fluvialních šterkopískových teras. Typické jsou sprašové pokryvy různé mocnosti.

3.3 Půdy

V půdním pokryvu převažují černozemě různých subtypů.

Objevují se také luvizemě, kambizemě a pararendziny. V drobných nivách jsou glejové fluvizemě nebo splachové hlinité sedimenty, občas hnědozemě. Půdy mají převážně tmavě hnědošedou barvu.

3.4 Podnebí

Řešené území náleží dle Quitta (1970) do velmi teplé a suché klimatické oblasti T4, která je ze severovýchodu ovlivněna teplou klimatickou oblastí T2.

Teplá klimatická oblast T2 je charakterizována teplým až mírně teplým jarem i podzimem a krátkou, mírně teplou a suchou až velmi suchou zimou s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky. Velmi teplá klimatická oblast T4 je charakterizována teplým jarem a podzimem a suchou teplou zimou. V údolích se projevují teplotní inverze a na plošinách nadměrná větrnost klimatu.

3.5 Vodstvo

Zájmové území je odvodňováno Litavou a jejím přítokem Milešovickým potokem, který je nazýván také Mlýnský potok.

Do Milešovického potoka se vlévají bezejmenné přítoky. Na řešeném území není žádná vodní nádrž. Všechny potoky jsou zregulovány. Původní rybniční soustava v Mlýnské dolině byla zcela zničena.

Podle regionalizace povrchových vod (Vlček, 1971) spadá toto území do oblasti nejméně vodné se specifickým odtokem pouze do 3 litrů s⁻¹.km², s malou retenční schopností a silně rozkolísaným odtokem během roku. Nejvodnějšími měsíci jsou únor a březen.

3.6 Biota

Podle regionálně fytogeografického členění (BÚ ČSAV 1987) patří území do fytogeografického obvodu Panonské termofytikum, fytogeografického okresu 20. Jihomoravská pahorkatina a podokresu 20.a Bučovická pahorkatina. Z jihu je území ovlivněno podokresem 77.a Ždánický les.

Rekonstrukčními individuálními vegetačními jednotkami jsou zde podle geobotanické mapy (Mikyška a kol.1970) luhy a olšiny v nivě Milešovického potoka (*Alno-Padion*, *Salicetea purpureae*). Na většině území převažují dubohabrové háje (*Carpinion betuli*). Ve východní a jihozápadní části katastru sem zasahují subxerofilní doubravy (*Potentillo-Quercetum pannonicum*, *Lithospermo-Quercetum*).

Potenciální vegetaci tvoří mozaika panonských i karpatských dubohabřin, které doplňují teplomilné doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*) a ochuzené panonské teplomilné doubravy. V nivách potoků lze přepokládat olšové jasaniny a vegetaci asociace *Pruno-Fraxinetum*. Na odlesněných plochách jsou teplomilné trávníky.

Obr. 1 Významný krajinný prvek Milešovická stráž s typickou vegetací křovinatých xerothermních lad.

4. KRAJINNÝ RÁZ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Krajinný ráz a způsob jeho ochrany jsou definovány v odst. (1) a (2) § 12 zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění:

- (1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.
- (2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiných činností, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

Krajinný ráz se odvíjí od trvalých ekologických podmínek a ekosystémových režimů krajiny, tedy základních přírodních vlastností dané krajiny (přírodních podmínek území). V těchto rámcích je krajinný ráz dotvářen (krajiny přírodní) až vytvářen (krajiny antropicky přeměněné) lidskou činností a životem lidí v nich (krajinotvornými způsoby využívání území). Krajinný ráz je vytvářen souborem typických přírodních a člověkem vytvářených znaků, které jsou lidmi vnímány a které identifikují určitý prostor. Typické znaky krajinného rázu tedy vytvářejí obraz dané krajiny.

Hodnocení krajinného rázu je založeno na určení míry zachovalosti krajinného rázu. K tomu slouží porovnání souboru typických znaků dané oblasti krajinného rázu se souborem znaků zachovaných v hodnoceném místě. Hodnocení se provádí expertním soudem na základě podrobné bilance přírodních (geneticky primárních) a kulturních (geneticky sekundárních) charakteristik krajiny a od nich se odvíjejících typických znaků, které se podílejí na vzniku estetických anebo přírodních hodnot krajiny.

Krajinný ráz se hodnotí výhradně z veřejně přístupných míst, kterými jsou v tomto případě převážně komunikace, a to stávající silnice, polní cesty, turistické trasy, cyklostezky, hřbitovy, okrajové části obcí apod.

4.1 Vymezení oblastí krajinného rázu

Na širším zájmovém území byly vymezeny celkem tři oblasti krajinného rázu. Jedná se o tyto oblasti krajinného rázu:

- oblast krajinného rázu A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetačního stupně
- oblast krajinného rázu B – Polně–viničně–ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně
- oblast krajinného rázu C – Polní krajina erodovaných plošin 2. a 3. vegetačního stupně

Tyto tři oblasti mají odlišné dominantní a doplňkové znaky krajinného rázu a jejich hranice je zakreslena na grafické příloze.

Oblasti krajinného rázu A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetačního stupně a B – Polně–viničně–ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně zasahují na katastr jen okrajem a vytváří rámeček oblastí C.

Pro oblast krajinného rázu A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetačního stupně jsou charakteristické tyto znaky krajinného rázu:

- reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina se zbytky plošin na hřbetech
- svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká a otevřená, hřbety jsou oblé
- převaha trvalých vegetačních formací, tj. lesů
- na rozsáhlé lesní komplexy navazují pole po okrajích
- převažují smíšené porosty s vyšším podílem dřevin přirozené skladby
- absence trvalého osídlení, vyskytují se pouze hájovny.

Pro oblast krajinného rázu B – Polně–viničně–ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně jsou charakteristické tyto znaky:

- velmi pestrý reliéf členěný menšími stržemi a údolími
- časté jsou vinice, travnaté sady a lada na svazích
- významná xerotermní bylinná a křovinná vegetace, výskyt zvláště chráněných druhů
- pestrá mozaika využití vytváří původní střední a drobné měřítko
- nedostatek kvalitní lesní trvalé vegetace, převažují akátiny
- území je ohroženo vodní a větrnou erozí
- aleje ovocných stromů u komunikací
- sídla zde nejsou, ale časté jsou zahrádkářské i chatové osady.

Pro oblast krajinného rázu C – Polní krajina erodovaných plošin 2. a 3. vegetačního stupně jsou charakteristické tyto znaky:

- reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina se zbytky plošin na hřbetech
- svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká a otevřená, hřbety jsou oblé
- půdy jsou intenzivně zemědělsky využívány a ohrožené erozí
- dominují velká souvislá pole
- původní střední a drobné měřítko je poškozeno
- lesy i trvalé travní porosty jsou vzácné
- nízký stupeň ekologické stability a nedostatek trvalé vegetace
- sídla jsou středně velká se sevřenými půdorysy, jedná se většinou o návesní ulicovky
- geometrizace krajiny členěné dlouhými rovnými polními cestami, příkopy a regulovanými vodními toky.

4.2 Významné krajinné dominanty

Při terénních průzkumech byly zaznamenány tři typy významných krajinných dominant, a to kulturní dominanty, přírodní dominanty a také negativní dominanty na pohledově exponovaných místech.

Kulturní dominanty

- a) sakrální stavby: návesní kaple
- b) ostatní: kříže a boží muka

Přírodní dominanty

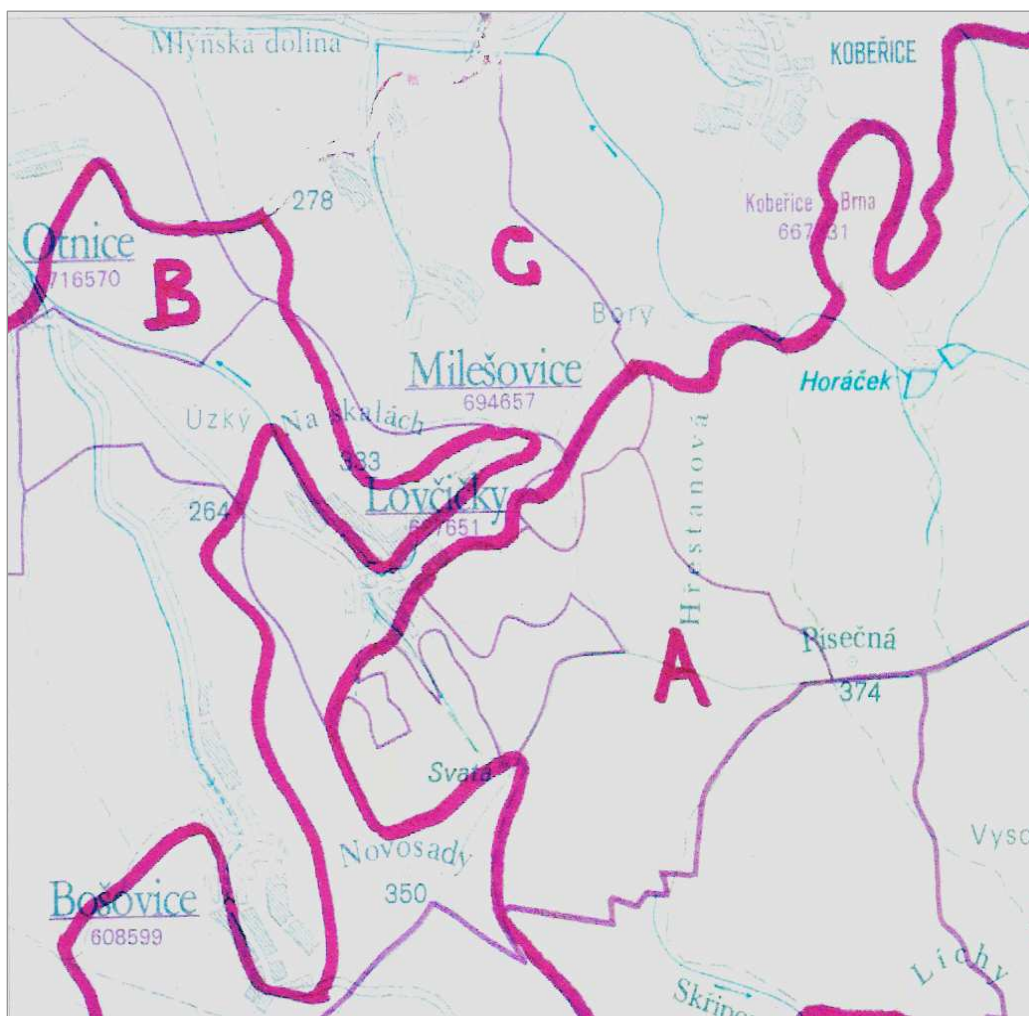
- a) výrazné: VKP č. 162 Milešovická stráž, VKP č. 170 Pod Slaměným
- b) významné: památné stromy (lípa malolistá) v obci

Negativní dominanty

Jedná se o stavby nebo areály v pohledově exponovaných polohách, které narušují krajinný ráz nebo konkurují kulturním a přírodním dominantám.

- a) areály zemědělské výroby: ano
- b) areály průmyslové výroby: nejsou
- c) skládky: nejsou pohledově exponované

VYMEZENÍ OBLASTÍ KRAJINNÉHO RÁZU

- oblast krajinného rázu A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetační stupně
- oblast krajinného rázu B – Polně – viničně – ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně
- oblast krajinného rázu C – Polní krajina erodovaných plošin 2. a 3. vegetačního stupně

4.3 Hodnocení míry zachovalosti krajinného rázu

V základním krajinném celku (lokalitě) se porovná soubor typických znaků krajinného rázu celku se stavem zjištěným v terénu. Při terénním průzkumu se zachované typické znaky mapují a hodnotí. Zachovalost krajinného rázu ovlivňuje míru a způsob jeho ochrany. Pro míru zachovalosti krajinného rázu se používá tato stupnice:

A. Výjimečně zachovalý krajinný ráz

Jsou zachovány všechny typické znaky, tedy dominantní, hlavní i vedlejší. Tato kategorie je v praxi velmi vzácná.

B. Dobře zachovalý krajinný ráz

Jsou zachovány všechny dominantní i hlavní typické znaky dané oblasti krajinného rázu a alespoň část doprovodných.

C. Částečně zachovalý krajinný ráz

Jsou zachovány všechny typické znaky dominantní a podstatná část hlavních. Doprovodné znaky mohou být i silně setřeny.

D. Málo zachovalý krajinný ráz

Typické znaky jsou z větší části setřeny a jejich obnova je obtížná.

E. Poškozený krajinný ráz

Míra zachovalosti krajinného rázu byla vyhodnocena při terénním šetření v květnu 2007. Oblast A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetačního stupně má dobře zachovalý krajinný ráz, oblast B – Polně–viničně–ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně má částečně a dobře zachovalý krajinný ráz a oblast C – Polní krajina erodovaných plošin 2. a 3. vegetačního stupně má málo zachovalý nebo poškozený krajinný ráz.

4.4 Stupeň ochrany krajinného rázu krajinných oblastí

Stupeň ochrany krajinné oblasti byl určen podle míry zachovalosti krajinného rázu a významu celku, tj. pohledové exponovanosti, blízkosti kulturních a přírodních dominant, vysoce hodnotných a zachovalých sousedních krajinných celků apod.

Rozlišuje se pět stupňů ochrany krajinného rázu, kdy I. stupeň znamená nejvyšší možnou ochranu krajinného rázu a V. stupeň se stanoví u celků, kde není potřebná ochrana. Do II. stupně ochrany krajinného rázu se zařazují celky, které jsou pohledově exponované, ale vyskytuje se zde řada prohřešků proti krajinnému rázu. V tomto případě je nezbytné postupně odstraňovat závady a nehromadit další nevhodné stavby a zásahy do krajiny.

Pro oblasti A – Lesní krajina erodovaných plošin 3. vegetačního stupně a B – Polně–viničně–ladní krajina pahorkatin na vápnitém flyši 1. a 2. vegetačního stupně navrhujeme III. stupeň ochrany krajinného rázu. V územích s tímto stupněm ochrany je nezbytné obnovit původní střední a drobné měřítko a navrátit krajině její rozmanitost. Pro oblast C – Polní krajina erodovaných plošin 2. a 3. vegetačního stupně doporučujeme IV. stupeň ochrany.

5. CHARAKTERISTIKA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY A JEJÍ VÝVOJ

Osídlení je zde velmi staré a kontinuální od neolitu. Většina území byla odlesněna již v prehistorických dobách a je dlouhodobě intenzívně zemědělsky obhospodařovaná. Převažují orné půdy, ale objevují se také vinice a extenzivní sady. Rozloha lesa je zanedbatelná. Přirozená lesní vegetace zde chybí, vyskytují se pouze drobné lesíky, a to převážně akátiny na svazích. Typické jsou rozsáhlé plochy orné půdy, které nejsou členěny. Větrolamy zde nebyly vysazovány. Koeficient ekologické stability je nízký, protože také zastoupení trvalých vegetačních formací je malé.

Na území nejsou vodní nádrže a tečou zde dva potoky. Nezbytná je revitalizace Milešovického potoka a jeho bezejmenných přítoků, které jsou regulovány a mají mezernaté břehové porosty. Za velmi vhodné opatření považujeme obnovu rybníční soustavy v Mlýnské dolině.

Kostra ekologické stability je nedostatečná, přirozená společenstva se na řešeném území nevyskytují a také výskyt přirozené náhradní vegetace je omezen. Sporadicky se na území nacházejí společenstva se stupněm ekologické stability 3. Území s vyššími stupni ekologické stability se zde vyskytují pouze v rámci registrovaných VKP..

Na Milešovicku jsou registrovány dva významné krajinné prvky, a to VKP č. 162 Milešovická stráň a VKP č. 170 Pod Slaměným.

VKP Milešovická stráň se nachází na jihozápadně exponovaném svahu, kde rostou teplomilná společenstva s řadou chráněných a ohrožených druhů rostlin. Patří k nim hlaváček jarní (*Adonis vernalis*), hvězdice chlumní (*Aster amellus*), kavyl vláskový (*Stipa capillata*), oman mečolístý (*Inula ensifolia*) a kozinec vičencový. Rozloha VKP č. 162 činí 3,6 ha.

VKP Pod Slaměným je tvořeno mozaikou pastvin a drobných lesíků. Jedná se o refugium zvěře a plectva.

Obr. 2 Významný krajinný prvek č. 170 Pod Slaměným.

5.1 Mapování krajiny

Při terénním šetření na jaře 2007 byl zjištěn stav ekosystémů řešeného území a také stupeň jejich ekologické stability. Všechny ekologicky významné segmenty i skladebné části ÚSES byly při terénním šetření ověřeny a doplněny jejich popisy.

Cestní síť uvedená na základních mapách odpovídá skutečnosti.

5.2 Kostra ekologické stability

Vyhodnoceny byly stupně ekologické stability všech společenstev a na jejich základě byla vymezena kostra ekologické stability. Všechny EVSK jsou součástí lokálních biocenter a biokoridorů a jsou takto také popsány.

Významné starší soliterní stromy nebo skupiny stromů jsou v obci u školy (lípy velkolisté i malolisté). Nejkrásnějším stromem je lípa malolistá u křižovatky v obci. Strom je sice označen cedulkou jako chráněný strom, ale není zřejmé, zda byl vyhlášen jako památný strom v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Na katastru byly registrovány dva významné krajinné prvky (VKP), a to VKP č. 162 Milešovická stráž a VKP č. 170 Pod Slaměným.

Kromě těchto registrovaných VKP jsou na řešeném území VKP přímo ze zákona. Jedná se především o vodní toky a jejich údolní nivy. Milešovický potok i jeho přítoky však byly regulovány a jejich břehové porosty jsou mezernaté. Komplex lesů sem zasahuje pouze okrajem v jihovýchodní části katastru.

Obr. 3 Nádherná lípa malolistá v obci je označena jako chráněný strom.

6. BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené území sice patří z větší části do Hustopečského bioregionu (4.3), ale leží na styku dvou biogeografických regionů, a to 4.3 Hustopečského a 3.1. Ždánicko-Litenčického (Culek a kol. 2004).

V zájmovém území lze vymezit tři typy biochor, a to 2BE, 2PC a 3BC.

2BE Erodované plošiny na spraších 2. vegetačního stupně

Různorodý reliéf je ovlivňován jak utvářením předkvartérního reliéfu a charakterem podloží, tak podmínkami ukládání spraší. V terénu se střídají plošiny rovné i členité, svahy, krátké a strmé i dlouhé a mírné, konkávní, konvexně-konkávní i konvexní, úpady i suchá nebo periodicky protékající údolí, suché, ojediněle i trvale protékající strže, místy jsou úzké údolní nivy. Blízkost starších hornin pod povrchem je většinou signalizována ostřejšími terénními tvary.

V substrátu dominují sprašové pokrvy různé mocnosti, usazené na předkvartérním podkladě, který je tvořen horninami paleogenního flyše a neogénu. Místy se nacházejí torza fluviačních štěrkopískových teras. Podložní horniny vystupují lokálně na povrch a tvoří ostrůvky odlišného prostředí.

V půdním pokryvu převažují černozemě různých subtypů, na něž ve vlhčích a vyšších polohách navazují hnědozemě.

Podnebí je teplé (T2), až velmi teplé (T4) vláhově normální až mírně vlhké, s teplotními sumami za malé vegetační období 2500 - 2800 °C. Vzhledem k rozmanitosti reliéfu a širokému rozpětí nadmořských výšek jsou mezo- i mikroklimatické podmínky značně proměnlivé. Střídají se polohy nadměrně větrné (vyvýšené otevřené plošiny) s polohami chráněnými před účinky převládajících větrů (sevřenější údolí, jižní svahy). Jsou zde polohy ovlivněné tvorbou lokálních inverzí i s velmi příznivým režimem minimálních teplot.

Potenciální vegetací jsou dubohabřiny, které zastupuje karpatský ostřicový typ (*Carici pilosae-Carpinetum*). Na nejvýšhvěrnějších místech ostřicové dubohabřiny (*Carici pilosae-Carpinetum*) přecházejí do panonských prvosenkových dubohabřin (*Primulo veris-Carpinetum*). Na odlesněných místech se objevují teplomilné trávníky svazu Bromion a na vlhkých místech svazu Calthion.

Převažují tyto skupiny typů geobiocénů (STG):

2BD3 (75), 3B3 (20), 2B2 (1), 2BC-C5a (3). V závorce je uvedeno procentické zastoupení STG.

Cílové ekosystémy přirozené: HDH – habrové doubravy, XDSX – subxerothermní doubravy; náhradní: XT – xerothermní trávníky.

2PC Pahorkatiny na vápnitém flyši 2. vegetačního stupně

Reliéf je značně členitý, se svahy zpravidla příkřejšími a dosahujícími často výšek 100 až 180 m. Místy jsou svahy změněny velkoplošným terasováním nebo jsou rozčleněny četnými stržemi a suchými údolími. Směrem k východu přibývá táhlých tvarů zahluobených bočních údolí s pramenícími povrchovými vodami. Sevřenější a užší údolí ustupují údolím široce otevřeným. Na místo úzkých a podlouhlých rozvodných plošin ostře ohraničených lomem spádu k údolním svahům začínají převažovat širší a klenutější rozvodné plošiny přecházející zvolna do údolních svahů. Typický je výskyt četných, ale drobných sesuvů.

Substrát je tvořen paleogenními flyšovými horninami bělokarpatké a ždánické jednotky. Flyše mají převážně typickou litofacii, s převahou jílovců, vesměs vápnitých.

Zvětralinám předkvartérního podloží dodávají vápnitosti také spraše, vytvářející nesouvislý, ale velmi významný pokryv.

Pro půdní pokryv je charakteristická převaha černozemí nad hnědozeměmi a doplňkový výskyt kambizemí a pararendzin. Orné půdy jsou postiženy vodní erozí. V lesích jsou udávány luvizemě. Půdy mají sytou hnědošedou barvu.

Klima je teplé (T2) až velmi teplé (T4), mírně suché až mírně vlhké, s teplotními sumami za malé vegetační období 2400 - 2800°C. Na výrazných svazích se projevuje příznivý režim minimálních teplot s prodlouženým bezmrazým obdobím. V údolích se projevují teplotní inverze a na plošinách nadměrná větrnost klimatu.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika dubohabřin panonských (*Primulo veris-Carpinetum*) i karpatských, zejména na úpatí svahů a ve žlebech (*Carici pilosae-Carpinetum*), vzácně i s vtroušeným bukem. Na konvexních tvarech je doplňují teplomilné doubravy, zpravidla ze svazu *Quercion petraeae* (asociace *Potentillo albae-Quercetum*), na nejextrémnějších stanovištích jižního kvadrantu i šípákové doubravy ze svazu *Quercion pubescenti-petraeae* (asociace *Corno-Quercetum*). V potočních nivách lze předpokládat vegetaci asociace *Pruno-Fraxinetum*. Na odlesněných plochách se objevují teplomilné trávníky ze svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*, výjimečně v jižním kvadrantu i typy drnových stepí ze svazu *Festucion valesiacaе*.

Převažují tyto skupiny typů geobiocénů (STG):

2BD3 (50), 2BC3 (10), 3BD3 (30), 2C5a (2).

Cílové ekosystémy přirozené: HDH – habrové doubravy, XDSX – subxerothermní doubravy; náhradní: XT – xerothermní trávníky.

3BC Erodované plošiny na vápnitém flyši 3. vegetačního stupně

Reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřbetech. Svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká a otevřená. Hřbety jsou oblé, méně ploché. Hloubka údolí bývá do 90 m.

Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů - jíly, slíny, jílovce a písčince překryté svahovinami, místy s příměsí spraší. Na příkrých svazích vystupuje písčité podloží a vyskytují se sesuvy.

Půdy odrážejí vlastnosti substrátu. Převažují pararendziny kambizemní s přechody do kambizemí.

Klima je převážně mírně teplé, dominuje klimatická oblast T4. Výslunné polohy na jižních svazích Ždánického lesa mohou zasahovat až do teplé klimatické oblasti T2. K jihu exponované svahy jsou teplejší a sušší.

Potenciální přirozenou vegetací jsou karpatské ostřicové dubohabřiny (asociace *Carici pilosae-Carpinetum*). V nejchladnějších polohách se objevují již ostřicové bučiny (*Carici pilosae-Fagetum*). Lesní prameniště hostí zpravidla vegetaci ostřicových jasenin (*Carici remotae-Fraxinetum*). Charakteristická jsou přirozená náhradní společenstva teplomilných trávníků ze svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*. Podél potoků se objevuje vegetace svazu *Calthion*.

Převažují tyto skupiny typů geobiocénů (STG):

3B3 (26), *3BD3 (58), *3BC3 (7), 4B3 (5) 3BC5a (2), *3BC5b (+) - prameniště

Cílové ekosystémy přirozené: BUKD – květnaté a kalcifilní bučiny s dubem, HDH – habrové, LONO – nivní (pobřežní) olšiny olše lepkavé; náhradní: MT – hygrofilní až mezofilní trávníky, PRPM – vegetace (bezlesých) pramenišť a minerotrofních rašelinišť.

Skupiny typů geobiocénů řešeného území (STG)

1BD3:	doubravy s ptačím zobem (Ligustri-querceta)
2BC4-5a:	jasanové olšiny nižšího stupně (Fraxini-alneta inf.)
2BD3:	lipové bukové doubravy (Fagi-querceta tiliae)
2B3:	typické bukové doubravy (Fagi-querceta typica)
2BD-BC3:	lipojavorové bukové doubravy (Fagi-querceta tiliae-aceris)
3B3:	typické dubové bučiny (Querci-fageta typica)
3BD3:	lipové dubové bučiny (Querci-fageta tiliae)
3BC3:	lipojavorové dubové bučiny (Querci-fageta tiliae aceris)

7. KONCEPCE NÁVRHU ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY

Pro řešené území byl k dispozici ÚSES pouze v generelové podobě z roku 1997, který byl velmi hustý, ale zároveň nespĺňoval minimální prostorové parametry.

7.1 Místní (lokální) územní systém ekologické stability

Na řešeném území bylo vymezeno celkem 6 lokálních (místních) biocenter a 8 lokálních (místních) biokoridorů. Reprezentovány byly všechny reprezentativní STG, pro všechny tři typy biochor.

Lokální ÚSES po hydricky normálních a sušších stanovištích 2. vegetačního stupně je trasován po erozně ohrožených svazích nad Milešovickým potokem. Biokoridor LK1 navazuje na L ÚSES k.ú. Kobeřice a Šaratice, kde jsou vymezena propojovaná biocentra.

Z biocentra LBC3 Vrchní Zouvalka, které je zčásti vymezeno na registrovaném VKP 170 Pod Slaměným, vychází biokoridory LK4 k hranici k.ú. Otnice a druhý biokoridor LK5 pokračuje k LBC4 Úzké. Tento biokoridor bude založen na erozně ohrožených orných půdách. LBC4 je napojeno biokoridorem LK7 na kombinované LBC6 Boří a tato větev místního ÚSES pokračuje biokoridorem LK8 do lesního komplexu Ždánických lesů.

Další větev lokálního ÚSES po hydricky normálních a sušších stanovištích 2. vegetačního stupně je trasována jižní částí k.ú. Milešovice. Propojuje kombinované biocentrum LBC 6 Podsedky s místním ÚSES na k.ú. Lovčičky. Biokoridor LK 6 je veden po erozně ohrožených svazích nad obcí a pokračuje směrem k sousedním katastrálním územím až do regionálního biocentra.

Nivou Milešovického potoka po hydricky mokřejších stanovištích pokračuje ÚSES ze sousedního katastru. Biokoridory LK 2 a LK 3, které jsou trasovány kolem potoka navrženého k revitalizaci, jsou vymezeny zčásti na orných půdách, kde budou zakládány. Jejich součástí jsou také navržené tůně. Také obě biocentra (LBC 1 Mlýnská dolina a LBC 2 Jezero) se budou zakládat. Reprezentují mokřadní ekosystémy a také nivní lesní ekosystémy.

Minimální rozloha lokálních lesních biocenter je 3 ha a mokřadních nebo ladních 1 ha. Minimální šířka lokálních biokoridorů je 15 m a jejich maximální délka je 2 km. Biocentra a biokoridory jsou popsány v tabulkové části.

Součástí místních územních systémů ekologické stability jsou rovněž interakční prvky, které zprostředkovávají příznivé působení biocenter a biokoridorů na okolní méně stabilní až nestabilní krajinu. Vytvářejí existenční podmínky rostlinám i živočichům a mohou

působit stabilizačně v kulturní krajině. V interakčních prvcích nacházejí prostředí pro život opylovači kulturních rostlin a predátoři omezující hustotu populací škůdců. Interakční prvky jsou pouze směrnou částí plánu ÚSES.

Stávajícími interakčními prvky jsou ekotonová společenstva křovinatých lad a lemů i břehové porosty, větrolamy a silniční stromořadí, které nejsou biokoridory.

Velmi pozitivně působícím plošným interakčním prvkem jsou travinobylinná společenstva, která ve formě lučních porostů by měla být uplatňována zejména v údolních nivách potoků.

Navrhované interakční prvky byly rozděleny na tři typy:

IP 1

- jedná se o dosadbu alejí kolem stabilizovaných polních cest, místních komunikací a silnic,
- doporučuji domácí druhy dřevin dle příslušných STG, popř. ovocné dřeviny do alejí v blízkosti obce;

IP 2

- jedná se o dosadbu břehových a doprovodných porostů kolem vodotečí a vodních ploch,
- doporučuji domácí druhy stromů a keřů pro příslušná STG, nevhodné jsou ovocné dřeviny;

IP 3

- jedná se o dosadbu soliterních dřevin k drobným sakrálním stavbám (kříže, boží muka), které dotváří krajinný ráz,
- doporučuji domácí druhy stromů, a to lípu malolistou nebo velkolistou, dub zimní, jeřáb břek a muk.

Zalesňování, zatravňování

Řešené území je charakteristické nízkou lesnatostí. Doporučujeme zalesnění erozně ohrožených pozemků s ornými půdami, které jsou k tomuto účelu velmi vhodné. Zatravňování je problematičtější, a to vzhledem k suššímu klimatu a nezbytné následné péči.

Na zalesňování i zatravňování jsou poskytovány dotace z agroenvironmentálních programů MZe, které pokryjí nejen zalesnění, ale i pětiletou údržbu.

Revitalizace potoků

Doporučujeme revitalizaci zregulovaného Milešovického potoka a doplnění břehových porostů popř. několika tůní. Obnova břehových porostů je nezbytná také u jeho přítoků.

Malé vodní nádrže s dostatečným litorálem by bezesporu přispěly ke zvýšení biodiverzity, ekologické stability území i zlepšení čistoty vody v potocích. Velmi vhodným opatřením je obnova rybníční soustavy v Mlýnské dolině.

8. VÝBĚR VHODNÝCH DRUHŮ DŘEVIN PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES

Protože skladebné části ÚSES a interakční prvky se budou zakládat pouze na třech typech stanovišť k.ú. Milešovice, byl výběr vhodných dřevin zúžen na dvě stanovištní varianty lišící se především živností substrátu a variantu pro nivy vodních toků, kde jsou vlhčí stanoviště.

Pro STG živné, tj. 2BD3:

1 – stromy základní

Acer platanoides L.	javor mléč
Carpinus betulus L.	habr obecný
Quercus petraea (Mattuschka) LIEBL.	dub zimní
Sorbus torminalis L.	jeřáb břek
Tilia cordata MILL.	lípa malolistá
Tilia platyphylla SCOP.	lípa velkolistá

2 - stromy doplňkové

Acer campestre L.	javor babyka
Prunus avium L.	třešeň ptačí
Quercus robur L.	dub letní
Sorbus aria (L.) CRANZ.	jeřáb muk

3 - křoviny

Cornus mas L.	dřín obecný
Cornus sanguinea L.	svída obecná
Corylus avellana L.	líška obecná
Crataegus monogyna JACQ.	hloh jednosemenný
Crataegus oxycantha L.	hloh obecný
Evonymus europaeus L.	brslen evropský
Evonymus verrucosus SCOP.	brslen bradavičnatý
Ligustrum vulgare L.	ptačí zob
Lonicera xylosteum L.	zimolez obecný
Prunus spinosa L.	trnka
Rhamnus catharticus L.	řešetlák počistivý
Rosa canina L.	růže šípková

Pro STG méně živné, tj. 2B3 :

1 – stromy základní

Carpinus betulus L.	habr obecný
Quercus petraea (Mattuschka) LIEBL.	dub zimní

2 - stromy doplňkové

Acer campestre L.	javor babyka
Acer platanoides L.	javor mléč
Fagus silvatica L.	buk obecný
Prunus avium L.	třešeň ptačí
Quercus robur L.	dub letní
Sorbus torminalis L.	jeřáb břek
Tilia cordata MILL.	lípa malolistá

3 - křoviny

Cornus sanguinea L.	svída obecná
Corylus avellana L.	líška obecná
Cotoneaster integerrimus MED.	skalník obecný
Cotoneaster melanocarpus LODD.	skalník černý
Crataegus monogyna JACQ.	hloh jednosemenný
Crataegus oxycantha L.	hloh obecný
Ligustrum vulgare L.	ptačí zob
Lonicera xylosteum L.	zimolez obecný
Prunus spinosa L.	trnka
Rhamnus catharticus L.	řešetlák počistivý
Rosa canina L.	růže šípková
Salix caprea L.	vrba jíva
Viburnum opulus L.	kalina obecná

Pro STG na vlčích stanovištích, tj. 2BC-C4-5a:

1 – stromy základní

Alnus glutinosa (L.)GAERTN.	olše lepkavá
Fraxinus excelsior L.	jasan ztepilý
Populus alba L.	topol bílý
Populus nigra L.	topol černý
Salix alba	vrba bílá

2 - stromy doplňkové

Acer campestre L.	javor babyka
Prunus padus L.	střemcha evropská
Quercus robur L.	dub letní
Salix fragilis L.	vrba křehká
Ulmus carpinifolia GLEDITSCH.	jilm ladní

3 - křoviny

Cornus sanguinea L.	svída krvavá
Evonymus europaeus L.	brslen evropský
Prunus spinosa L.	trnka
Rhamnus frangula L.	krušina obecná
Rosa canina L.	růže šípková
Salix caprea L.	vrba jíva
Salix purpurea L.	vrba nachová
Salix triandra L.	vrba mandlová
Salix viminalis L.	vrba košíkářská
Viburnum opulus L.	kalina obecná

9. BILANCE ZÁBORŮ ZPF PRO NAVRHOVANÉ A DOPLŇOVANÉ ČÁSTI ÚSES

Podle mapových podkladů byla zjištěna potřebná rozloha orné půdy, popř. jiných kultur pro založení a doplnění skladebných částí navrženého místního ÚSES včetně interakčních prvků.

Založení a rozšíření skladebných částí ÚSES:

místní biocentra	5,9 ha	orná půda
místní biokoridory	9,4 ha	orná půda
C e l k e m	15,3 ha	orná půda

Plochy nezbytné pro zakládání interakčních prvků:

interakční prvky nové	1,1 ha	orná půda
interakční prvky rozšířené	0,5 ha	orná půda
C e l k e m	1,6 ha	orná půda

Na založení nových skladebných částí ÚSES a doplnění stávajících biocenter a biokoridorů alespoň na minimální velikost je potřeba celkem 15,3 ha zemědělské půdy, a to většinou v kultuře orná půda. Skladebné části ÚSES (biocentra, biokoridory, interakční prvky), které jsou jednoznačně vymezeny, by měly být získány do vlastnictví obce. Na jejich realizaci je poskytována dotace ze SFŽP a z Programu péče o krajinu. Na interakční prvky je potřeba 1,6 ha orné půdy. Část z nich je významným protierozním opatřením, tj. větrolamy a meze.

10. STANOVENÍ PODMÍNEK PRO VYUŽITÍ PLOCH BIOCENTER A BOKORIDORŮ

Územní systém ekologické stability bude zakreslen ve výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací.

V textové části územního plánu budou stanoveny tyto podmínky pro využití ploch biocenter a biokoridorů.

Podmínky pro využití ploch biocenter

- hlavní využití : plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití : ochrana přírody a krajiny
- podmíněně přípustné využití : lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biocentra a lesy s přirozenou skladbou dřevin
- podmíněně přípustné využití : dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití : ostatní způsoby využití

Podmínky pro využití ploch biokoridorů

- hlavní využití : plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití : ochrana přírody a krajiny

- podmíněně přípustné využití : lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biokoridory
- podmíněně přípustné využití : dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití : ostatní způsoby využití

11. ZÁVĚR

Navržený územní systém ekologické stability je pouze jedním z předpokladů k obnově ekologické rovnováhy krajiny. Dalšími nutnými předpoklady k větší stabilitě krajiny jsou ekologičtější způsoby hospodaření na zemědělské půdě, zlepšení čistoty vod, ovzduší a omezení větrné i vodní eroze. Nezbytná je ochrana všech stávajících ekologicky stabilních částí krajiny, a to především všech VKP.

Plán místního ÚSES je zapracováván do územního plánu sídla a po jeho schválení se stává závazným podkladem, který může být postupně realizován do funkční podoby. Pro tvorbu krajiny na k.ú. Milešovice by byly velmi významné komplexní pozemkové úpravy. Na všechny skladebné části ÚSES, které jsou schváleny v rámci ÚP, mohou obce i další subjekty žádat dotace ze SFŽP, Programu péče o krajinu i z dotačních titulů MZe. Tyto dotace se týkají biocenter, biokoridorů i všech interakčních prvků (alejí, břehových porostů, větrolamů a dalších protierozních opatření) a také založení malých vodních nádrží s převažující ekologickou funkcí.

Současný stav krajiny k.ú. Milešovice potřebuje obnovu harmonického měřítka a původní bohaté struktury trvalé vegetace. Základním předpokladem obnovy je založení lesních biocenter a biokoridorů. Ke zvýšení ekologické stability by přispěla také revitalizace vodních toků (Milešovický potok a jeho přítoky). Vzhledem k velmi nízké lesnatosti doporučujeme zalesňování především svažitých pozemků. V rámci agroenvironmentálních programů jsou poskytovány dotace na zalesňování a zatravnění zemědělských půd. Jedná se o opatření z části hrazené z fondů EU. Protože se jedná o území se sušším klimatem, doporučujeme především zalesňování. Zatravnění je vhodné ve vlhčích nivách potoků.

Zvýšenou pozornost zasluhuje síť interakčních prvků, která na většině území představuje jedinou trvalou vegetaci a také významnou zábranu větrné a vodní erozi, která je zde značná. Interakční prvky (aleje, meze a větrolamy) u všech silnic i účelových komunikací a břehové porosty všech vodotečí je důležité doplňovat na celém území.

Významná je také realizace protierozních opatření a doplnění trvalé vegetace podél komunikací a parková úprava obce Milešovice včetně izolačních vegetačních pásů oddělujících obytnou část od intenzivně obhospodařovaných orných půd. Část biokoridorů je proto polyfunkční a má sloužit také jako ochranná a izolační zeď.

Byly vyčísleny zábory zemědělské půdy pro všechny skladebné části ÚSES, protože je nutné pro tyto účely rezervovat půdu ve vlastnictví státu a přednostně celou požadovanou výměru respektovat při převodu zemědělských pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby.

12. TABULKOVÁ ČÁST – skladebné části ÚSES

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-13 / 1
2. Název: MLÝNSKÁ DOLINA
3. Označení na jiných mapových listech: -
4. Katastr: Milešovice
5. Funkční typ a biogeografický význam: biocentrum lokální
6. Geobiocenologická typizace: 2BC4-5
7. Minimální výměra (délka): 3 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 3 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: -
11. Současný stav společenstev: <p>Biocentrum je situováno v nivě Milešovického potoka. Jedná se o nivní biocentrum, které bude zakládáno na orných půdách. Milešovický potok je zregulován a má mezernaté nekvalitní břehové porosty. Jedná se o lesní a mokřadní biocentrum, které bylo doplněno také z prostorových důvodů.</p>
12. Využívání: orná půda, vodní tok
13. Významné druhy rostlin: <p>Populus hort., Salix alba, Salix caprea</p>
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 1, 2, 3
16. Znehodnocení: introdukované druhy, orné půdy
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: <p>revitalizovat Milešovický potok, založit tůň</p>
19. Cílová společenstva: lesní a mokřadní, reprezentativní dle STG <p>jasanové olšiny nižšího stupně</p>

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-13 / 2
2. Název: JEZERO
3. Označení na jiných mapových listech: -
4. Katastr: Milešovice, Kobeřice
5. Funkční typ a biogeografický význam: kombinované biocentrum lokální
6. Geobiocenologická typizace: 2BC4-5
7. Minimální výměra (délka): 3 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 1 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: -
11. Současný stav společenstev: <p>Biocentrum je situováno v nivě Milešovického potoka u hranice s k.ú. Kobeřice. Jedná se o část biocentra, které bude zakládáno převážně na orných půdách. Milešovický potok je zregulován a má mezernaté nekvalitní břehové porosty. Jedná se o mokřadní biocentrum na podmáčených stanovištích, které přesahuje na k.ú. Kobeřice.</p>
12. Využívání: orná půda, vodní tok
13. Významné druhy rostlin: <p>Fraxinus excelsior, Salix alba, Salix caprea, Phragmites communis</p>
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 1, 2
16. Znehodnocení: orné půdy, odvodnění
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: <p>Založit na orných půdách a revitalizovat Milešovický potok.</p>
19. Cílová společenstva: lesní a mokřadní, reprezentativní dle STG <p>jasanové olšiny nižšího stupně</p>

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-18 / 3
2. Název: VRCHNÍ ZOUVALKA
3. Označení na jiných mapových listech: 24-43-13
4. Katastr: Milešovice
5. Funkční typ a biogeografický význam: biocentrum lokální kombinované
6. Geobiocenologická typizace: 2B3, 2BC4-5
7. Minimální výměra (délka): 6 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 6,5 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: registrované VKP 170 Pod Slaměným
11. Současný stav společenstev: <p>Součástí biocentra je boční údolí s občasným vodním tokem a porosty vrb i topolů, které tvoří podmáčenou část. Lesní část na normálních stanovištích tvoří stávající zalesněný svah a křovinatá lada nad nivou potoka, na který navazují orné půdy. Svah je pokryt rozvolněnými porosty borovic, bříz, lip a přechází východním směrem v akátinu. Součástí kombinovaného biocentra je VKP 170 Pod Slaměným.</p>
12. Využívání: ostatní plocha, les, orná půda
13. Významné druhy rostlin: <p>Robinia pseudoacacia, Rosa canina, Crataegus, Prunus spinosa, Evonymus verrucosus, Populus hort., Pinus sylvestris, Betula verrucosa, Tilia cordata</p>
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 1, 2, 3
16. Znehodnocení: nálety akátů, orné půdy
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: <p>Odstranit akátiny a obnovit z dřevin přirozené druhové skladby dle STG, založit na orné půdě.</p>
19. Cílová společenstva: lesní, reprezentativní dle STG, mokřadní typické bukové doubravy, jasanové olšiny nižšího stupně

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-18 / 4
2. Název: ÚZKÉ
3. Označení na jiných mapových listech: -
4. Katastr: Milešovice
5. Funkční typ a biogeografický význam: lokální biocentrum
6. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2BD2
7. Minimální výměra (délka): 3 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 3 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: Přírodní park Ždánický les
11. Současný stav společenstev: Biocentrum je tvořeno mozaikou lad, křovinatých porostů na mezích, pastvin, starých porostů ovocných dřevin, xerothermních trávníků a drobných úvozů s převahou akátin.
12. Využívání: pastvina, ostatní plocha, sad
13. Významné druhy rostlin: Robinia pseudoacacia, Rosa canina, Crataegus, Prunus spinosa, švestka, Sambucus nigra
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 3
16. Znehodnocení: nálety akátů a introdukované druhy
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: Odstranit akátiny a obnovit z dřevin přirozené druhové skladby. Na části udržovat xerothermní trávníky.
19. Cílová společenstva: lesní a stepní lada, reprezentativní dle STG lipové bukové doubravy, zakrslé doubravy s ptačím zobem vyššího stupně

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-18 / 5
2. Název: PODSEDKY
3. Označení na jiných mapových listech: -
4. Katastr: Milešovice
5. Funkční typ a biogeografický význam: biocentrum lokální
6. Geobiocenologická typizace: 2BD3
7. Minimální výměra (délka): 3 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 4 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: -
11. Současný stav společenstev: Biocentrum je tvořeno mozaikou lad, křovinatých porostů, pastvin, starých travnatých sadů, xerothermních trávníků a drobných lesíků s převahou akátin. Část je tvořena trvalými travními porosty.
12. Využívání: orná půda, ostatní plocha, pastvina, les, sad, zahrada
13. Významné druhy rostlin: Robinia pseudoacacia, Rosa canina, Crataegus, Prunus spinosa, Juglans regia, Evonymus verrucosus, Fraxinus excelsior, Clematis vitalba
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 3, 2
16. Znehodnocení: nálety akátu
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: Odstranit akátiny a obnovit z dřevin přirozené druhové skladby. Na části udržovat travinobylinná společenstva.
19. Cílová společenstva: lesní, reprezentativní dle STG, část ponechat jako TTP lipové bukové doubravy

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – BIOCENTRA

1. Mapový list / pořadové číslo: 24-43-19 / 6
2. Název: BOŘÍ
3. Označení na jiných mapových listech: -
4. Katastr: Milešovice
5. Funkční typ a biogeografický význam: biocentrum lokální kombinované
6. Geobiocenologická typizace: 3B3, 2BD3
7. Minimální výměra (délka): 6 ha
8. Skutečná (odhadnutá) a navržená cílová výměra (délka): 7 ha
9. Pořadová čísla EVSK, která jsou součástí BC: -
10. Statut ochrany z jiných zájmů: Přírodní park Ždánický les, VKP 162 Milešovická stráň
11. Současný stav společenstev: <p>Biocentrum je kombinované, a to lesní a stepních lad. Jeho součástí je VKP Milešovická stráň a stávající zalesněný svah. Biocentrum je zcela funkční. V druhové skladbě lesní části převažují listnaté dřeviny s přirozenou skladbou. Na části tvořené teplomilnými ladními společenstvy se vyskytují také chráněné druhy rostlin (hvězdnice chlumní, hlaváček jarní, sasanka lesní).</p>
12. Využívání: les, ostatní
13. Významné druhy rostlin: <p>Quercus petraea, Carpinus betulus, Acer campestre, Pinus sylvestris, Larix decidua, Aster amellus, Adonis vernalis, Anemone sylvestris</p>
14. Významné druhy živočichů: -
15. Stupeň ekologické stability: 3, 3-4
16. Znehodnocení: porosty jehličnatých dřevin
17. Způsob vymezení: plán
18. Návrh opatření: V LHP prosadit porosty z dřevin přirozené druhové skladby dle STG. Na VKP udržovat bezlesí.
19. Cílová společenstva: lesní, reprezentativní dle STG, stepní v rozloze VKP lipové bukové doubravy, typické bukové doubravy

SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES – MÍSTNÍ BIOKORIDORY

Název	Mapový list	Geobioceno- logická typizace	Navrhovaná délka (m)	Stupeň ekolog. stability	Využívání	Cílové ekosystémy
LK 1	24-43-13	2BD3, 1BD3	1550	1	orná půda	lipové bukové doubravy, doubravy s ptačím zobem
LK 2	24-43-13	2BC4-5	450	1,2,3	orná půda, vodní tok	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 3	24-43-13	2BC4-5	2000	1,2,3	vodní tok, orná půda	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 4	24-43-18	2B3, 2BD3	320	1	orná půda	lipové bukové doubravy, typické bukové doubravy
LK 5	24-43-18	2BD3, 2B3	1500	1	orná půda	lipové bukové doubravy, typické bukové doubravy
LK 6	24-43-18 24-43-19	2B3, 3BD3	1650	1,3	sad, louka, orná půda	typické bukové doubravy, typické bukové doubravy
LK 7	24-43-18 24-43-19	2BD2-3, 2BD3	2000	1	orná půda	zakrslé doubravy, lipové bukové doubravy
LK 8	24-43-19	3B3, 2BD3, 3BC3	650	1	orná půda	lipové bukové doubravy, typické dubové bučiny, lipojavorové dubové bučiny